

společnosti a dvakrát cenu za nejlepší práci roku v oblasti základního výzkumu od Kanadské urologické společnosti. Od roku 1999 pracuje na Urologickém oddělení University of Vermont v Burlingtone. Jeho laboratoř se

zabývá studiem neuroregulace dolních močových cest, erektilní dysfunkcí a testováním nových technologií pro léčbu onemocnění prostaty a inkontinence moči. Působí také jako pedagog ve výuce mediků, urologických a chirurgických rezidentů. Jeho žáci vyhráli ceny za výzkum – jako například nejlepší práce sekce na Výroční schůzi Americké urologické společnosti a nejlepší práce v oblasti základního výzkumu od Společnosti pro urodynamiku a ženskou urologii, obě v roce 2009. Zvara publikoval 40 prací v mezinárodních urologických časopisech a prezentoval na mnohých sympoziích. Je členem opo- nentských komisí pro granty v NIH a Panelu pro standardizaci urodynamických vyšetření Evropské urologické společnosti. Je spolu- autorem patentu pro bezdrátovou diagnostiku uroflow a symptomů dolních močových cest. V posledních letech úzce spolupracuje s urology v Čechách. Zprostředkoval s autory dr. Tanaghom a McAninchom a nakladatelem překlad učebnice Smithova všeobecná urologie a sestavil skupinu českých a slovenských urologů, se kterými překlad uskutečnil.

ZPRÁVA Z KURZU COMPREHENSIVE UROLOGICAL LAPAROSCOPY

Vážení kolegové, rád bych se s Vámi podělil o zkušenosti z laparoskopického workshopu. Tento dvoudenní intenzivní kurz se konal ve dnech 4. až 5. července t.r. v Berlíně. Oficiální název kurzu je „Comprehensive Urological Laparoscopy“. Organizátorem je německá Aesculap Akademie v Berlíně. Sídlem Akademie je budova Langenbeck-Virchow-Haus, která leží v těsném sousedství kampusu dobře známé Univerzity Charité. Jedná se o historickou budovu s velmi bohatou minulostí, krátce zde sídlil německý parlament, za druhé světové války zde přebývali vojáci Rudé armády. Nyní je budova ve vlastnictví Německé chirurgické společnosti a Berlínské lékařské společnosti. Před

pěti lety prošel celý objekt nákladnou kompletní rekonstrukcí. Výsledkem jsou zmodernizované prostory s celkem šesti seminárními místnostmi (nejmenší pro 12, největší auditorium pro 500 osob) disponujícími nejmodernější audiovizuální technikou. Praktická část kurzu probíhala v laboratoři vybavené několika plně vybavenými operačními stoly s vlastní laparoskopickou věží a bohatým instrumentáři.

Přihlášených nás bylo šest začínajících laparoskopistů (z České republiky jsem byl jediný, další účastníci byli ze Švýcarska, Velké Británie, Portugalska a dva Italové). Odborným garantem byl profesor Peter Rimington z Eastbourne Hospital, jeden z průkopníků laparo-

skopie ve Velké Británii. Při praktickém nácviku se účastnil i technik podílející se na vývoji laparoskopické techniky a nástrojů. Měli jsme tak možnost vyzkoušet při preparaci některé nástroje dříve, než se dostanou do běžného použití. Velkou výhodou byl malý počet účastníků, což umožňovalo bohatou diskusi s lektory a činilo celý kurz vysoce interaktivní.

Kurz byl rozdělen do několika bloků, vždy se střídaly praktické a teoretické části. Tematicky byl workshop zaměřen na základy laparoskopie, vytvoření laparoskopického týmu na pracovišti, seznámení s instrumentáři, řešení obecných komplikací, ergonomii při laparoskopii a na nejčastější laparoskopické operace na ledvinách. Nácvik dovedností začínal jednoduchým cvičením v suchém trenážeru, dále složitější úkoly (např. škrtání sirkou a zapalování svíčky), pokračovali jsme preparací na perfundovaných

zvířecích kadaverech a zakončovali kurz preparací, nácvikem intrakorporální sutury i pokusy o rekonstrukční výkony na čerstvě usmrčených prasatech. Měli jsme možnost provést laparoskopickou i retroperitoneoskopickou nefrektomii. Důraz byl kladen na pečlivou předoperační přípravu, bezpečnou preparaci a řešení nejčastějších komplikací.

Celý workshop byl připraven a realizován do detailů s pověstnou německou pečlivostí. Účastnický poplatek 1100 euro zahrnuje i ubytování na dvě noci. Dovoluji si tvrdit, že kurz má po všech stránkách vysokou kvalitu a považuji jej za velmi přínosný. Účast na některém z kurzů Aesculap Akademie mohu začínajícím laparoskopistům jen doporučit. Blíže se o těchto vzdělávacích akcích můžete dozvědět na <http://www.aesculap-akademie.com>.

*MUDr. Michael Pešl, FEBU
Urologické oddělení FN Na Bulovce*

SEKCE REZIDENTŮ ČESKÉ UROLOGICKÉ SPOLEČNOSTI: REALITA NEBO FIKCE?

V roce 2003 byla z podnětu Evropské organizace rezidentů v urologii (ESRU) založena sekce rezidentů České urologické společnosti (ČUS). Ve všech národních organizacích jsou zvoleni dva National Communication Officers (NCO's), kteří zastupují svou sekci na mezinárodní úrovni. Na ustavující schůzi pořádané v rámci výroční konference ČUS v Ostravě byli v „přeplněném“ sále přítomni pouze zakládající členové: MUDr. Viktor Soukup, PhD., FEBU z Urologické kliniky 1. LF UK a VFN v Praze a MUDr. Marek Schmidt, FEBU z Urologické kliniky 2. LF UK a FN Motol v Praze. V roce 2004 převzali štafetu ve vedení sekce MUDr. Michael Pešl z pracoviště dr. Soukupa a MUDr. Milan Král, PhD. z Urologické kliniky FN Olomouc. Za jejich působení byla vytvořena databáze českých rezidentů v urologii a dr. Pešl získal v letech 2006–2009 prestižní funkci správce databáze všech evropských

rezidentů sjednocených v rámci ESRU. Tato databáze je nadále jediným zdrojem příjmů pro provoz organizace ESRU, neboť její každoroční aktualizovaná verze je za úplaty poskytována kanceláři Evropské urologické asociace (EAU).

V rámci výroční konference ČUS v Praze byli v roce 2009 zvoleni noví zástupci sekce rezidentů: MUDr. Otakar Čapoun a MUDr. Antonín Brisuda, FEBU, čímž se vedení sekce vrátilo na původní kliniky. Historicky bylo vždy snahou zůstat co nejblíže sekretariátu ČUS s možností osobního projednávání zásadních otázek v postgraduálním vzdělávání a řešení individuálních problémů rezidentů. Spolupráce s vedením ČUS se nadále prohloubila i za předsednictví doc. Miroslava Hanuše, CSc. (Urocentrum Praha s.r.o.), který svým vstřícným přístupem zajistil v součinnosti s výborem ČUS další podporu našich aktivit.